

Tlupa tlap: jízlivě veselý ohňostroj v plastové době

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Pondělí, 15 Prosinec 2025 21:33

Tlupa tlap: *Doba plastová. Vlastním nákladem, 2025, celkový čas: uvedeno „relativní“ ? (34:12)* „Vítej, je tu doba plastová/tak vítej, kámo,“ říká nám v pseudotitulní písni Mumie kapela [Tlupa tlap](#). Někdy prý zvaná jen Tlupa. V každém případě kdysi dávno v nultých letech folková kapela Kaluže, pořád z podkrkonošského městečka Pilníkov. Tlupa, jejímž základem je stále dvojnásobně sešvagřené kvinteto
Martin Pachi
(hlavně elektrická kytara),
Ondra Paděra
(baskytara),
Jana Pachlová
(hlavně klávesy),
Jana Paděrová
(různé dechy) a
Jan Bažant
(tenorsaxofon a dechový syntezátor AKAI).
Doba plastová
je jejich třetím albem, při započítání Kaluží pátým.

To jsou ale všechno spíš údaje do encyklopedie. Co hudba na sledovaném albu? Bývalé folkrockové Kaluže dnes dle vlastních slov hrají crossover-indie. Zásadním a vůdčím nástrojem je elektrická kytara Martina Pachla, který je hlavním tvůrcem přepestrého soundu: od lehoučké prstové hry (*Koník*) k nekompromisnímu naboostřenému hardrocku (*Mumie*) nebo třeba k náznakům ska (*Standa*)

). Za druhý nejdůležitější nástroj Tlupy považuji trubku (a křídlovku)

Jany Kaplanové

, která se v kapele objevila snad někdy kolem roku 2018. Zvuk jejího nástroje mě fascinoval už v časech hraní s Trabandem (předesílám, že žesťové nástroje mě obecně příliš neoslovují) a tvrdím, že je prostě nádherný. Spolu s dalšími dechy (flétna zobcová i příčná, saxofon altový i tenorový, EWI, AKAI) je vytvářen osobitý sound; samozřejmě, podstatná je nápaditá aranžérská práce (nepodepsaná). K instrumentální stránce kapely zbývá dodat, že k ne zcela běžnému počtu členů osm ji dotáhli dva střídající se bubeníci (

Vašek Kult

a

Matěj Hanč

).

Co se týče zpěvu – jako že skutečného zpěvu – je to zcela na třech Janách. Pachlová má hlas

Tlupa tlap: jízlivě veselý ohňostroj v plastové době

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Pondělí, 15. prosinec 2025 21:33

rozhodně největší, nejznělejší, často velmi dychtivý. Paděrová poněkud tlumenější, ale se zajímavými barvičkami a prožitkem. A Kaplanová je ta třetí vzadu, ale své jediné sólo (*Český fousek*

) podala dobře. Pánové (Paděra a Bažant) buď dle potřeby recitují (Paděra – *Mumie*

a
Kuráž

) nebo žertovně „jako zpívají“ (Paděra – *Koník*

a Bažant –
Standa

).

A tohle všechno je na Tlupě tlap nejzajímavější? Ne, ne, je to hodně pěkné, kvalitní a důležité. Ale za nejzásadnější považuji to, co tu bylo vždycky: texty. Texty, které bývaly úžasné a výjimečné zejména hrátkami s jazykem, nevšedními nápady. A do značné míry to Tlupě tlap zůstalo. Hned jak se ozvala první slova desky

„Dneska se konečně kouří/z komína knížek/co stavím u postele“

(
Konečně

), zaradoval jsem se, že dávné kaluží kouzlo trvá. Kapela, resp. její písíci kvarteto Pachi – Pachlová – Paděra – Paděrová se pouští do jízlivé společenské satiry (*Mumie, Příručka pro uživatele internetu, Český fousek*

). Nebo prostě předkládají veselá až crazy vyprávění s neotřelými rýmy (*Standa, Kuráž*

), popř. v písni
Koník

budí veselí tím, že se roztékají v skvěle zřymovaném supersladkém žvatlání, které končí drsnou pointou. Závěrečná

Píseň pelikání

je pokus o crazy či nonsens, ale soudím, že text se úplně nepovedl; naštěstí má píseň silnou melodii (Pachlová). Ve zbylých skladbách kapela svoji vyježděnou a mnou preferovanou polohu opouští (což ale uměla vždycky).

V zorném poli

a
Kumula

jsou prostě písňová poezie; první uvedená skladba dopadla lépe.

Doba plastová

je nepříliš dlouhé album, které napsal nezvykle vysoký počet tvůrců. Které je velmi pestré, přitom krásně drží pohromadě a jak kapela udává, je nezávislé (např. na módě). Dlouholetý ohňostroj slovních hříček a veselých rýmů už trochu změnil barvičky, ale stále potěší. Jako celá

Doba plastová

. Jako Tlupa tlap.

{desky 1912}

Tlupa tlap: jízlivě veselý ohňostroj v plastové době

Napsal uživatel Tomáš Hrubý

Pondělí, 15 Prosinec 2025 21:33
